Parikanniemen
KONTIO
1 / 2013

- Tämä työ on sitä, että nostetaan ja autetaan vahvalle pohjalle, Henrik ja Raija luonnehtivat elämäntyötään.

Henrik ja Raija Ohliksella viimeinen työvuosi Parikanniemen lastenkodissa

Tämä on meidän elämäntyömme

Sivut 10-12

Pentti Holi
Maailman muutos ja turvallisuus
Sivu 4

Pirkko Karjalainen
Uutta lainsäädäntöä vanhustyöhön
Sivu 6

Juha Valkeapää
Helena Konttinen - hurmoksellinen herättäjä
Sivu 8

Matti Kostamo on päässyt
Kiitoksen puolelle
Sivu 14

Parikanniemen lastenkodille uusi lastentalo

Uuden lastentalon rakennustoimikunta suunnittelemassa uutta taloa.

Parikanniemen lastenkodille rakennetaan 2013 uusi lastentalo, johon siirtyy nykyisessä päärakennuksessa oleva Onnentuvan yksikkö. Vapautuviin tiloihin tulee säätiön uudet toimistotilat ja sekä perheasunto lasten vanhemmille ja muille vieraille.

Rakentaminen aloitetaan toukokuussa 2013 ja tavoite on, että lapset ja hoitajat saisivat muuttaa uuteen kotiin joulukuussa 2013.

Talosta tulee kaksikerroksinen ja tyyliltään samanlainen kuin lastenkodilla oleva Tuulentuvan koti. Tavoitteena on, että myöhemmin rakennetaan vielä kolmas vastaava koti, johon muuttaisi nykyisin rivitalossa oleva Koivulan yksikkö.

Lehteä on uudistettu

Parikanniemisäätiön lehtiuudistus on osa säätiön strategiatyötä. Pidät kädessäsi ensimmäistä Parikanniemen KONTTI lehteä.

Lehden uudistuksen on tehnyt media-alan ammattilainen Thorleif Johansson.

Säätiön uuden logon on suunnitellut graafikko Heidi Gröndahl ja kotisivujen uudistuksesta vastaa Petteri Pitkänen.

Parikanniemisäätiön alaisuudessa työskentelee hallituksen asettama strategiatyöryhmä, jota johtaa Timo Talo.

Samaan aikaan säätiön sääntöjä ollaan uudistamassa. Uudistuksen tavoitteena on parantaa säätiön kaikkien työmuotojen viestintää.

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

Päätoimittaja
Teuvo V. Riikonen

Kustantaja
Parikanniemen Orpokotiyhdistys
Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä

ISSN 2323-7465 (painettu)

Toimitus
Markku Liukkonen,
Pekka Maaranen

Avustajat
Ari Tähkäpää, Risto Teittinen,
Henrik Ohlis, Liisa Äijö

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Taitto
Thorleif Johansson

Nettisivut
www.parikanniemi.fi

Painopaikka
Teroprint Oy, Mikkeli

Meitä ei ole vielä kokonaan hävitetty

Vierailin 1990-luvun alussa ensimmäisen kerran Saaren kirkolla elokuussa järjestettävillä Orpokotijuhlilla.

Tapasin kirkon pihalla vanhan uukuniemeläiseen liikkeeseen kuuluvan miehen, jolta kysyin ”miten teillä menee?” Hetken hiljaisuuden jälkeen hän vastasi: ”On Jumalan armoa, että meitä ei ole vielä kokonaan hävitetty…”

Elämme aikaa, jossa kaikki arvioidaan, tilastoidaan ja tarkistetaan. Kun jotain puutetta ja virhettä löytyy, siihen puututaan heti. Ihmisten pitää osata enemmän, heistä otetaan kaikki irti ja vaatimukset kaikessa lisääntyvät. Myös hengellinen liike voi tässä tilanteessa ajatella asiaa vain menestymisen kannalta.

Uukuniemeläinen herätys on mielenkiintoinen ilmiö. Se tunnetaan Helena Konttisen kirjasta, Saaren juhlista, Ristiinan lastenkodista ja Matka Beetlehemiin kuvaelmasta sekä Erkki Lemisen julistuksesta, mutta silti se useimmiten unohdetaan. Silti herätyksen kasvatteja ja jälkeläisiä on tuhansia Suomessa. Parikanniemisäätiö tavoittaa edelleen tuhansia työnsä kautta. Sen lastenkoti ja palvelukoti ovat pitäneet huolta sadoista lapsista ja vanhuksista. Helena Konttisesta tehty näytelmä sai paljon huomiota.

Mikä on uukuniemeläisyyden ydin juuri nyt? Mikä on tärkeintä kaikessa työssä? Mikä voi uudistaa vanhan liikkeen?

Että se voi löytää uudestaan tehtävänsä, jossa kaikki uudistukset palvelevat myös alkuperäistä tehtävää? Se on tuon miehen lause ”on Jumalan armoa, että meitä ei ole vielä kokonaan hävitetty”.

Teuvo V. Riikonen

Herätys, liike, herätysliike, kivitalo

Herätysliikkeiden syntyvaiheisiin liittyy yllätyksellisyyden piirre.

Herätykset syntyvät varoittamatta, eikä suhtautuminen niihin ole aina yksiselitteisen myönteinen. Liikehtivät kansanjoukot herättävät levottomuutta vallanpitäjissä ja ympäröivässä yhteisössä.

Suomalaisten herätysliikkeiden elämänkaari on yllättävän samankaltainen. Karismaattiset ilmiöt kytkeytyvät niin hillityn herännäisyyden kuin muidenkin liikkeiden syntyhistoriaan. Lestadiolaiset ja rukoilevaiset ovat aikanaan kohdanneet lahkolaissyytteet ja on tutkittu, mikä on liikkeiden suhde kirkon toimintaan ja oppiin.

Tällaiset keskustelut ovat varsin tuttuja nykypäivänäkin.

Uudet liikkeet tuppaavat ajan myötä järjestäytymään ja organisoitumaan.

Vaikka se kankealta kuulostaakin, tarvitaan yhteisesti määriteltyjä pelisääntöjä, vastuun jakamista ja valittuja luottamushenkilöitä.

Aika teettää senkin, että liike löytää uudenlaisen suhteen kirkkoon tai kirkko siihen.

Vanhojen ja uusien liikkeiden kohdalla yksi kysymys on alati ajankohtainen: miten eri tavoin uskoaan painottavat kohtaavat?

Onko nyt se vuosi, jolloin haastetun kirkon eri ryhmät löytävät enemmän yhteistä kuin erottavaa?

Hanna Salomäki
YTT, TT, vt. johtaja
Kirkon tutkimuskeskus

Maailman muutos ja turvallisuus

Rovasti Pentti Holi

Futurologit puhuvat maailman lopusta, kaiken nielevistä mustista aukoista, täydellisestä tuhosta.

Odotettavissa olevien asioiden lista on synkkä

Elämme muutosten keskellä.

Vaikka sana muutos herättää epävarmuutta, ei kannata unohtaa niitäkään muutoksia, jotka ovat tehneet elämästämme parempaa ja helpompaa.

Monen ihmisen elinvuodet ovat jatkuneet uusien sairauksien hoitokeinojen ansiosta. Minultakin olisi tainnut jäädä lapsenlapset näkemättä, jos ei olisi saatu rokotusten, antibioottien ja muiden rohtojen avulla tauteja kuriin.

Elämä kohtalon oikkujen varassa?

Viime aikoina olemme usein joutuneet avuttomina seuraamaan muutoksia, jotka ovat tuhonneet muutamassa sekunnissa monen elämän ja elinympäristön lopullisesti.

Kiihtyvällä tahdilla tapahtuu maanjäristyksiä, hyökyaaltoja ja tulvia. Sademäärät yltävät huippulukuihin, lämpöennätyksiä rikotaan. Mannerjäät sulavat. Tulivuoret ovat valmiita syöksemään taivaalle tuhkapilviä, jotka saisivat pahimmillaan aikaan vuosia jatkuvan yhtämittaisen talven.

Suomen varmuusvarastoilla taidettaisiin pärjätä puolisen vuotta, muttei kauempaa.

Ahdistavalta tuntuu myös loputon sotiminen. Jos vihollista ei löydy naapurimaasta, niin suunnataan aseet omia kohti.

Uusiin uskonsotiin valmistaudutaan entistä raivokkaammin. Jopa olemassa olevia, vääräuskoisiksi luokiteltuja valtioita aiotaan pyyhkäistä kartalta.

Futurologien ja median ahdistavien ennusteiden keskellä pieni ihminen saattaa tuntea itsensä kirpuksi, jonka elämä on kohtalon oikkujen varassa.

Onko mitään tehtävissä omaksi ja rakkaittensa hyväksi, kun ilmestyskirjamaisia ilmiöitä alkaa tapahtua?

Jeesus ahkeroi omien keskellä

Suomen kansa on hakenut ahdistuksen aikoina turvaa Jumalasta ja Vapahtajasta sekä Hänen Sanastaan. Jumala on koettu linnoituksekseksi, kun muut turvat pettävät.

Suurempaa turvaa tuskin mistään voi löytää kuin minkä antaa meille Jeesuksen, Vapahtajamme viimeiset sanat Matteuksen mukaan.

”Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” Ylösnoussut, kaiken vallan saanut Herra Jeesus ei ole sallinut itselleen ainuttakaan vapaapäivää, vaan ahkeroi koko ajan omiensa keskellä.

Raamattua lukiessa on merkille pantavaa, kuinka huolellisesti Jeesus valmentaa omiaan tulevien tilanteiden varalle.

”Jeesus puhuu Ihmisen Pojan paluusta ja riemullisesta tulevaisuuden toivosta.”

Tulee aikoja, joista selviytyminen ottaa lujille.

Jeesus puhui muutoksista, joista voi päätellä Hänen paluunsa olevan lähellä.

Jeesuksen puheitten kaunistelemattomuus yllättää. Hän ei lupaa mukavuutta ja helpotuksia päivien lopulle.

Odotettavissa olevien asioiden lista on synkkä. On vääriä messiaita ja profeettoja, jotka tekevät suuria ihmeitä ja eksyttävät monia.

Kuullaan taistelun ääniä ja sano-

“Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”
Matteus 28:20

mia sodista. On nälänhätää ja maanjäristyksiä.

Mutta kaikki tämä on vasta synnytystuskien alkua. Kosminen järjestys suistuu raiteiltaan. Aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan, ja taivaiden voimat järkkyvät.

Jeesuksen yksityiskohtainen lista lopunajan ilmiöistä on nykymedian arviota tarkempi siinä, että Hän antaa melko selkeän kuvan myös lopunajan henkisestä ja hengellisestä ilmapiiristä eksytyksineen.

Entinen oikeustaju ei enää päde. Ajan henkeen sopeutumattomat tulevat kokemaan vihaa, Toiset eivät tätä jaksa, rakkaus Herraan ja samalla kaikkeen muuhunkin kylmenee.

Ei ole syytä pelätä

Miksi Jeesus puhuu näin yksityiskohtaisesti lopun ajan vaikeuksista? - Ehkä juuri siksi, että Hänen omansa saisivat aikanaan rohkeutta näistä sanoista.

Tästä hän meille puhui etukäteen. Hänhän valmisti meitä juuri tällaisiin tilanteisiin.

Hän on tässä meitä lähellä. Ei ole syytä pelätä.

Jeesus tietää tarkkaan, millaisten kärsimysten kautta kulkee elämän tie. - Hänen opetukset muistuttavat aika paljon futurologien ja tulevaisuuden tutkijoiden puheita, mutta Jeesuksen sanoma on täysin erilainen.

Futurologit puhuvat maailman lopusta, kaiken nielevistä mustista aukoista, täydellisestä tuhosta. Jeesus puhuu Ihmisen Pojan paluusta ja riemullisesta tulevaisuuden toivosta.

Olemme matkalla kotiin, jonne Jeesus on mennyt valmistamaan meille sijaa. Matkalle ei saa jäädä, perille on päästävä.

Jeesus ei kutsu lopunajan ahdistuksia hautajaisiksi, vaan lähestyvän synnytyksen merkeiksi.

Viime tapahtumat ovat iloisia, mutta samalla dramaattisia.

Jeesus neuvoo omiaan oikaisemaan ryhtiä ja nostamaan päätä.

Vapautus on lähellä.

Mitä uutta lainsäädäntö tuo vanhustyöhön?

Pirkko Karjalainen
toiminnanjohtaja
Vanhustyön keskusliitto

Suomen väestö ikääntyy. Kehitys on kovin erilaista eri paikkakunnilla. Miten turvataan palvelut niitä tarvitseville, mistä työntekijät, kuinka riittävät kuntien ja valtion sekä kansalaisten varat kaiken kustantamiseen ?

Vanhustyön keskusliitto haluaa edelleen olla hyvän vanhustyön edistäjä ja omien jäsenyhteisöjensä tuki muutoksessa.

Alkaneen kolmivuotiskauden toimintaa suuntaamme teemalla ” Hyvän vanhuuden puolesta ”.

Tätä tavoitetta ei saa unohtaa silloinkaan, kun ulkoiset paineet pakottavat tiukkaan taloudenpitoon. Iäkkäillä ihmisillä on oikeus arvokkaaseen ja turvalliseen vanhuudenaikaan.

Tämän vuoksi keskusliitto ja monet muut tahot ovat vaatineet jo vuosien ajan vanhuspalveluihin liittyvän lain säätämistä.

Joulukuun 2012 lopulla Eduskunta hyväksyi Lain ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta sekä iäkkäiden sosiaali- ja terveyspalveluista (vanhuspalvelulaki). Laki astuu voimaan 1.7.2013.

Se ei luo uusia ns. subjektiivisia oikeuksia ikäihmisille, mutta tulee

Palvelukoti Vanha-Tuusjärvi

Vanha-Tuusjärven palvelukoti sijaitsee kartanoympäristössä Heinolan kaupungin Lusissa. Siellä tarjotaan ympärivuorokautisesti kodinomaista palveluasumista sekä tehostettua palveluasumista vanhuksille ja muille tuettua asumista tarvitseville sekä kotihoitoa tukipalveluineen.

Palvelukoti on lisäksi Päijät-Hämeen sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymän tehostetun palveluasumisen palveluseteliyrittäjänä ja myös Heinolan kaupunki ostaa siltä kotihoidon palveluita.

Tarjolla on myös lyhytaikaisia intervallipaikkoja.

Asumispalveluiden lisäksi Vanha-Tuusjärven palvelukoti tarjoaa kotihoitoa ja hoivapalveluita lähiseudun vanhuksille ja myös muille.

Kotihoitopalveluihin kuuluu mm. perushoidolliset työt, lääkehuolto, verinäytteiden ottaminen, verenpaineen ja verensokerin seuranta.

Tukipalveluina tarjotaan asiakkaille mm. valmiit ateriat kotiin kuljetettuna ja pesu- ja kylvetyspalvelua (myös Heinolan kaupungin kylvetyspalvelusetelillä) sekä pyykki- ja vaatehuoltopalvelua.

Muita tukipalveluita ovat mm. asiointiapu ja ulkoilu asiakkaan kanssa.

Apua voi tilata lisäksi siivoukseen, ikkunanpesuun tai talvella lumen luontiin.

Heinolan kaupungin kotihoidon palvelusetelillä voi ostaa myös muutaman tunnin omaishoitajan lomituksen.

parantamaan heidän oikeuksiaan saada tarvitsemiaan palveluita.

Laki myös velvoittaa kuntia varautumaan väestön ikääntymiseen ja tekemään yhteistyötä mm. järjestöjen kanssa.

Lakia valmisteltaessa nousi esille henkilöstömitoitus. Kuinka monta työntekijää ympärivuorokautisessa hoidossa vanhainkodeissa ja palvelutaloissa tulee olla? Onko mitoitus 0,5 vai 0,7 työntekijää per asukas.

Tällaista sitovaa määrän mitoitusta laissa ei ole. Lain 20 §:ssä todetaan, että toimintayksikössä tulee olla riittävä määrä osaavaa henkilöstöä kaikkina vuorokaudenaikoina.

Parhaillaan sosiaali- ja terveysministeriössä kuitenkin valmistellaan vanhustenhuoltoon laatusuositusta, jossa henkilöstömitoitukseen otetaan kantaa.

Laissa painotetaan kotona asumista ja kodinomaista asumista myös silloin, kun iäkäs henkilö tarvitsee pitkäaikaista hoitoa ja huolenpitoa.

Keskustelua tulee jatkossakin herättämään lain sanamuoto, jonka mukaan pitkäaikainen hoito ja huolenpito voidaan toteuttaa laitoshoitona vain, jos siihen on lääketieteelliset perusteet tai se muutoin on henkilön arvokkaan elämän kannalta perusteltua.

Iäkkäille puolisoille taataan mahdollisuus asua yhdessä myös pitkäaikaishoidossa.

Kuntien tulee laatia suunnitelma ikääntyneen väestön tukemisesta sekä tarvittavien palveluiden ja omaishoidon järjestämisestä ja kehittämisestä.

Suunnitelman hyväksyy kunnanvaltuusto ja se tarkistetaan valtuustokausittain.

Palveluiden riittävyyttä ja laatua tulee arvioida ja kerätä sitä varten palautetta sekä vanhuksilta että työntekijöiltä.

Terveydenhuoltoa säätelee äskettäin voimaan tullut terveydenhuoltolaki.

Tämän vuoksi vanhuspalvelulaissa erikseen todetaan, että kunnan tulee osoittaa riittävät voimavarat sekä terveydenhuoltoon ja väestön terveyden edistämiseen että väestön toimintakyvyn edistämiseen ja sosiaalipalveluihin.

Jokaisessa kunnassa tulee olla vanhusneuvosto.

Ikäihmisten hyvinvoinnin kannalta erittäin tärkeitä ovat sekä palvelutarpeen selvittämistä että palvelusuunnitelmaa koskevat pykälät. Vaikka näiden kautta ei muodostu ns. subjektiivista oikeutta palveluihin, säädökset vahvistavat oikeutta saada tarvittavia palveluita oikeaan aikaan.

Palvelutarvetta selvitettäessä on arvioitava iäkkään henkilön toimintakyky mm. ottaen huomion asuminen sekä lähipalveluiden saatavuus.

Palvelusuunnitelmassa määritellään iäkkäälle henkilölle yhdessä hänen kanssaan neuvotellen soveltuva palveluiden kokonaisuus. Lisäksi tulee nimetä erityinen vastuutyöntekijä, jolta vanhus tarvitessaan saa neuvontaa.

Kuntien tulee laatia suunnitelma ikääntyneen väestön tukemisesta sekä tarvittavien palveluiden ja omaishoidon järjestämisestä ja kehittämisestä.

Pala Konttista

”Kun koti oli hyvin köyhä, täytyi minun jo kahdeksan vuotisena lähteä palvelukseen. Olin silloin naapuriseurakunnassa Jaakkimassa, Rukolan kylässä, eräässä talossa lasta hoitamassa. Siellä sain olla mukana lestaadilaisten seuroissa. Usein myös pyysin ihmisiä lukemaan minulle raamatusta semmoisia paikkoja, joissa puhutaan Vapahtajasta. Mieleni aina myös teki päästä olemaan yksinäni, ja monta kertaa metsässä oli oikein tuntuvaa Vapahtajan rakkautta; ja metsän puita oikein syleilin.”

(Eräs meidän ajan profeetta: Elämänkerta Helena Konttisesta s. 19. Kirjoittanut K.K.Sarlin 1916).

Helena Konttinen - hurmoksellinen herättäjä

Helena Konttinen oli viimeisiä suuria hahmoja siinä pitkässä naisekstaatikkojen ketjussa, jonka alkupää oli 1700-luvulla Länsi-Suomen rukoilevaisuuden alkuvaiheissa.

Uukuniemen herätyksen alku liittyy hurmokselliseen herätykseen Jaakkimassa ja sen lähipitäjissä 1900-luvun alussa. Herätyksen keskeinen vaikuttaja Helena Konttinen os. Eronen (1871–1916), oli syntynyt Uukuniemellä. Hän oli viimeisiä suuria hahmoja siinä pitkässä naisekstaatikkojen ketjussa, jonka alkupää oli 1700-luvulla Länsi-Suomen rukoilevaisuuden alkuvaiheissa.

Helena Erosen lapsuutta värittivät jatkuva puute, köyhyys ja epävarmuus tulevasta. Perheen isä Tahvo Eronen sairasteli ja perhe oli useita vuosia Uukuniemen kunnan köyhäinavun varassa. Helena Eroselle köyhyys merkitsi eroa perheestä ja palvelustytön osaa eri taloissa 8-vuotiaasta aina naimisiinmenoon saakka. Palvelustytön kokema mielivalta vahvisti Helena Erosen ankaraa syyllisyydentuntoa ja huolta omasta ja muiden pelastuksesta.

Helena Eronen avioitui pientilallisen pojan Matti Konttisen kanssa vuonna 1891. Nuoripari huolehti appivanhempiensa perheestä suuren köyhyyden keskellä. Kaiken

Artikkelin kirjoittaja Juha Valkeapää tekee väitöskirjaa Uukuniemen herätyksestä. Hän on Helsingin Paavalin seurakunnan kappalainen

kukkuraksi he menettivät talonsa ja joutuivat hakemaan asuinpaikkaa useaan otteeseen. Vaikka Helena Konttisen taloudellinen ja sosiaalinen asema koheni myöhemmin, hän oli köyhä kuollessaan. Perukirjan mukaan hänen henkilökohtainen omaisuutensa oli vain vähän yli 400 mk (940 €) suurempi kuin velkojien saatavat.

Helena Konttisen hengellinen ahdistus purkautui voimakkaina ekstaattisina näkyinä poliittis-yhteiskunnallisten levottomuuksien vuonna 1905. Venäjän tappio sodassa Japania vastaan 1904–1905 johti koko Venäjän keisarikunnan sekasortoiseen tilaan. Suomeen kohdistunut voimakas venäläistämispolitiikka, ensimmäinen sortokausi (1899–1904), päättyi suurlakkoon lokamarraskuussa. Helena Konttisen näyt alkoivat heinäkuussa.

Lehdet kirjoittivat

Osa sekä kirkollisista että maallisista vallanpitäjistä vieroksui kiertävän naissaarnaajan toimintaa, koska sen pelättiin hajottavan muutenkin herkkää yhteiskuntarauhaa ja kansan moraalia.

Tässä hengessä kirjoitti Laatokka -lehden toimittaja varhaisena silminnäkijänä Konttisen vierailusta Uukuniemellä:

”Näinä loppiaisen pyhinä oli tänne Härkälän kylään saapunut uusi ”profeetta” Jaakkimasta. Olipa se outo näky, koska hän voimakkaasti saarnasi maatessaan eli ollessaan horrostilassa ja sanoi hänelle siinä tilassa näytettävän sanankuulijain

Saaren orpokoti-juhlat on oleellinen osa Suomen kesän hengellisyyttä.

suuret syntitaakat. Se saarnaaja on naishenkilö, jonkun työmiehen vaimo, joka on ottanut tämän viran joukkoaan elättämään ja vielä puolet muitakin joutomiehiä, joten seurueeseen kuuluu noin 20 henkeä Jaakkimasta. Yhtyä siihen sopii jokaisen, kun vaan käypi uskomaan; joukko täältäkin lisääntyi niin suureksi että on mahdotonta enään ottaa yhteen taloon vastaan.

Härkälän kylästä lähti koko kylän väestö sen mukana, jos vaan suinkin jouti, kotoaskareista huolimatta, joten eläimet ovat saaneet olla syömättä päiväkaudet. Nyt on joukkue muuttanut Matrin kylään, jossa tätä ihmeellistä saarnaa on käynyt kuulemassa ja näkemässä koko pitäjän rahvas, joten minäkin muiden mukana kävin ja luulen tulleeni siihen huomioon, että siinä saarnaajassa on joku tauti jota ei voi ymmärtää muut kuin lääkärit." (Laatokka 16.1.1906).

Lääninrovasti vastusti

Helena Konttinen saikin osakseen toimittajan peräänkuuluttamaa vallanpitäjien huomiota. Uukuniemen kirkkoherra lääninrovasti Alexander Gustaf Walle (1843–1910) vastusti ankarasti kaikkea vapaata saarnatoimintaa rovastikunnassaan.

"Tautia" tutkitaan

Helena Konttisen saarnatautia tutkimaan hälytettiin aikansa tunnetuin psykiatri, professori Christian Sibelius Helsingistä. Hän luokitteli unisaarnaamisen sairaudeksi.

Helena Konttinen toiminnassa yhdistyivät monille ekstaatikoille ominaiset piirteet: horroksessa saarnaaminen, kehotusten jakaminen kuulijoille, näkyjen näkeminen ja parantaminen. Hänen selvännäkijän kykynsä tehostivat usein pari tuntia kestäneitä saarnoja.

Helena Konttinen nousi pian hengellisen auktoriteetin asemaan paikallisesti.

Poikkeuksellista hurmoksellisessa toiminnassa oli sen pitkäkestoisuus. Helena Konttinen ehti saarnata hieman yli kymmenen vuotta. Herätyksen jatkon kannalta oli merkittävää, että toiminta institutionaalistui tiettyihin muotoihin.

Horrossaarnaajien kutsumukseen liittyvä kärsimys sai Helena Konttisella muotonsa elokuun "vaihetuspäivinä", jolloin hän teki ankaraa tiliä vuoden aikana tekemistään laiminlyönneistä ja salaisista synneistä. Hän sai horrostilassa ohjeet pakkomielteen omaiseen itseruoskintaan, joka merkitsi sekä ulkoisia rangaistuksia että fyysisiä vaivoja.

Tilipäivistä traditioksi

Tilipäivät merkitsivät herätyksen vuotuisen juhlainstituution syntyä. Jaakkiman Sanomat kertoi varhaisista vuoden 1906 tilipäivistä:

"Helena Konttinen, tuo unissaan saarnaaja, vietti saarnaus-vuosijuhlaansa viime viikon keskiviikkona. Tilaisuuteen oli saapunut monta sataa henkeä läsnäolollaan kunnioittamaan merkkipäivää ja kuulemaan mitä määräyksiä saarnaajalle nyt annetaan" (Jaakkiman Sanomat 34/24.8.1906). Jaakkimaan ja sen lähiympäristöön oli muodostunut hurmoksellisen herätyksen keskus.

Henrik ja Raija Ohlis:

Tämä on meidän elämämme

Henrik ja Raija Ohliksella on viimeinen työvuosi Parikanniemen lastenkodissa. Elämä täynnä tarinoita. Niin kuin tämäkin:

Vuosia sitten eräs tyttö tuli lastenkotiin ja sanoi Raijalle: ”Voisitko tulla silittämään minua? Minua ei ole silitetty.” Raija silitti, ja lapsi nukahti siihen.

”Siitä tuli meidän yhteinen juttu.” Yhteys jatkuu yhä...

Kerran lastenkodissa oli 13-vuotias tyttö, joka tuli joulua ennen levottomaksi. Kodin johtaja Henrik ”Henkka” Ohlis kysyi syytä levottomuuteen. Tyttö kertoi, ettei tiedä miltä tuntuu, kun saa joululahjoja. Jouluaattona tytölle oli tehty monta kaunista lahjapakettia. Tyttö lähti syli täynnä lahjoja huoneeseensa. Ovi jäi vähän raolleen. Henkka kurkkasi siitä sisään ja näki itkevän tytön istumassa sängyllään avaamattomat lahjat sylissään.

Perunat samaan koppaan

Tämä on vain yksi esimerkki niistä sadoista kertomuksista, joita Henrik ja Raija Ohlis voivat kertoa lähes 40 vuoden ajalta, jotka he ovat työskennelleet lastenkodissa.

Kerran eräs pikkupoika tuli kysymään Raijalta: ”Mihin se Henkka on mennyt?” Raija vastasi, että saunaan. Poika purskahti itkuun sanoessaan: ”Miehet sano, että se on mennyt naimisiin…”

Naimisiin Henkka ja Raija menivät huhtikuussa 1973. Pari vuotta aikaisemmin he olivat tavanneet Pieksämäellä Sisälähetysseuran opistossa. Kun kaikki esittäytyivät salissa ja Raija kuuli vaasalaisen Henrikin nimen, hän ajatteli: Voi taivas mikä nimi tuolla miehellä on! ”Kyllä minä heti iskin silmäni Raijaan”, kertoo Henkka puolestaan.

Vähän myöhemmin he olivat Pieksämäeltä kotoisin olevan Raijan kotona perunatalkoissa. Kymmenkunta nuorta opiskelijaa oli jo pellolla. Kaikilla muilla oli pari, paitsi Henkalla. Siitä asti on heitetty perunoita samaan koppaan.

Raija opiskeli diakoniksi ja Henkka sosiaalikasvattajaksi. Valmistuminen tapahtui toukokuussa 1973. Nuoripari oli työtä vailla.

Eräs Raijan kurssikaveri oli kuullut, että Parikanniemessä on lastenkodin johtajan paikka auki. Nuorempana Raija oli usein ajanut

Edessä on aika, jolloin käden taidoistaan tunnettu Henrik voi rakentaa itselleen vaikka James Bondin auton. Olisi sillä komeata ajella...

Elämäkerta tulossa! ”Silitä minut ehjäksi”

Aikanaan nuoripari Raija ja Henrik rukoili Jumalaa: ”Osoita meille paikka, jossa on meidän tehtävä.” Jumala vastasi - ja edessä oli elämänikäinen tehtävä Parikanniemessä “Se vaan imas…”, sanoo Raija.

Kotkaan katsomaan serkkujaan ja nähnyt ennen Mikkeliä kyltin, jossa luki ”Löytö”. Toivottavasti minun ei tarvitse koskaan ajaa tuota tietä, oli hän ajatellut. Nyt hän on ajanut sitä jo lähes 40 vuotta.

Henkka oli hakenut paikkaa ja soittanut siitä. Hänelle sanottiin, että ”tähän on katsottu mies”. Hän soitti uudelleen, ja paikka oli yhä auki. Viidestätoista hakijasta loppusuoralle valittiin viisi. Pudonneiden joukossa oli mm. korkeammin koulutettuja teologeja.

Lehmä ylös suosta

Erkki Leminen meni haastattelemaan Henkkaa. Pois lähtiessään hän iski tälle silmää. Se oli merkki, että haastattelu oli mennyt hyvin. Hallitus keskusteli hakijoista, ja joku totesi: ”Ei tänne valita miestä, koska ne on aina kalassa”. Henkka valittiin, eikä hän ole käynyt 40 vuoteen kalassa.

Työt Parikanniemessä alkoivat 15.7.1973. Ensimmäinen tehtävä oli se, kun kiinteistöhoitaja pyysi: ”Lehmä on pudonnut kaulaa myöten suohon, mennään nostamaan se pois.” Lehmää nostaessaan Henkka ajatteli: ”Tämä työ on sitä, että nostetaan ja autetaan vahvalle pohjalle.”

Perehdytys työhön löytyi lapusta,

Raija ei koskaan hakenut säätiölle. Työsopimus tehtiin lähes 40 vuotta aloittamisen jälkeen...

joka oli jätetty pöydälle. Siinä luki: Tervetuloa! Tässä on työlista. Ala täyttää sitä!

Raija aloitti kaksi viikkoa myöhemmin, vaikka ei ollut hakenut paikkaa. Vastaava ohjaaja oli lähtenyt kesälomalle, eikä ollut tullut takaisin. Raija tuli, mutta hänen kanssaan ei muistettu tehdä työsopimusta. Se tehtiin lähes 40 vuotta myöhemmin eli 11.1.2013 yhdeksännen toiminnanjohtajan aikana. Samalla pyydettiin Vantaan kaupungin tarkastajia varten otetta rikosrekisteristä vuosi ennen eläkkeelle siirtymistä.

Henkalla oli selvä ajatus. ”Ajattelin, että tää on mun paikka ja tänne mä jään. Jouduin työhön niin vahvasti kiinni.” Nuoripari oli rukoillut Jumalaa: ”Osoita meille paikka, jossa on meidän tehtävä.”

Raijalla sopeutuminen kesti kaksi vuotta. ”Olin sitä mieltä, että tänne en jää. Sitten se vaan imas…” Noin kymmenen vuotta myöhemmin oli Mikkelin päivän juhlat, ja Ohlikset miettivät väsyneinä paikkaansa. Riihikirkon pihalla tuntematon nainen tuli sanomaan: ”Olkaa rauhallisella mielellä, Jumala on teidät tälle paikalle asettanut…”

Ohlisten omat pojat syntyivät vuosina 1974 ja 1976. Talo oli rakennettu 1979 lastenkodin lähelle. Pojat oppivat konttaamaan ja kävelemään yhdessä lastenkodin lasten kanssa. Onnentuvan käytävällä oli 16 alle kouluikäistä, ja yhteensä lapsia oli 29. Heitä varten oli viisi hoitajaa, opiskelija ja johtaja. Lastensuojelulaki muuttui vasta myöhemmin. Kun vanhempi poika oli muutaman kuukauden ikäinen ja istui äitinsä Raijan sylissä, tuli vieras mummo käymään lastenkodissa, otti pojan kädestä kiinni ja kysyi: ”Missähän tämänkin raukan äiti on?”

”Viides äiti soitti…”

Mikä on ollut vaikeinta? Ohlikset miettivät pitkään, kunnes Henkka kertoo lapsesta, joka tuli puhelimesta ja sanoi, että ”viides äiti soitti…” Lapsi oli sijoitettu niin monta kertaa. Lapsia lastenkodissa on ollut 40 vuoden aikana satoja jopa lähemmäs tuhat. Ystävät ovat auttaneet. Lahjoituksia on tullut.

Yksi puhuttelevin lahjoitus tuli vuosia sitten. Vanha nainen soitti Henkalle: ”Onko johtaja huomenna paikalla, oletteko varmasti?” Henkka lupasi olla. Yöllä hän ei saanut unta ja protestoi Jumalalle. Aamulla Henkka käveli lastenkodille. Mäen kohdalla hän potki kiviä turhautuneena, mutta ennen kuin tuli pihalle hän pyysi: ”Siunaa tämä päivä!”

Vaatimattoman näköinen mummo oli tullut paikalle Ladalla ystäviensä kanssa. Mentiin yhdessä aamukahville. Mummo sanoi, että hän oli käynyt kaksi kertaa katsomassa joulukuvaelmaa ja antoi samalla Henkalle ruskean kirjekuoren.

Juteltiin työstä. Talous oli kireä. Henkka avasi kuoren, jossa oli 1,5 miljoonan markan shekki. Mummo sanoi huomanneensa, että lasten polkupyörät olivat huonokuntoisen näköisiä. Samana päivänä Henkka meni Mikkeliin ja osti 25 uutta polkupyörää. Myyjä muistaa Henkan edelleen...

Seuraavana päivänä pakettiauto ajoi pihaan. Henkka pyysi lapset pihalle ja sanoi, että he kaikki saavat uudet omat haravat. Lapset sanoivat: ”Voi itku… vähän kiinnostaa…” Sitten autosta nostettiin 25 polkupyörää, ja mikä riemu ja ilo siitä syntyi!

Raija ja Henkka istuvat kotinsa sohvalla. ”Tämä on meidän elämäntyömme – ja tosi rakas”, sanoo Raija. ”Se on sitä loppuun asti. Viimeiseen hengen vetoon asti Parikanniemi on se ykkösjuttu meidän elämässä”, sanoo Henkka, ja huomaan molempien silmissä kyyneleet.

Vuosia sitten eräs tyttö tuli lastenkotiin ja sanoi Raijalle: ”Voisitko tulla silittämään minua? Minua ei ole silitetty.” Raija vastasi: ”Odota sen aikaa, että saan nuo muut lapset nukkumaan.” Sitten Raija silitti, ja lapsi nukahti siihen.

”Siitä tuli meidän yhteinen juttu.” Siitä syntyi yhteys, joka jatkuu vieläkin.

Haastattelija Teuvo V. Riikonen kirjoittaa kirjaa Henrik ja Raija Ohliksen elämäntyöstä. Kirjan työnimi on ”Silitä minut ehjäksi”

Maaranen

Jumalan kämmenellä

Sain viettää erikoisen joulunajan. Järjestöjen evankelioimistyön kannalta joulunaika on, vastoin yleistä käsitystä, hiljaiselon aikaa. Seurakunnat hoitavat joulutilaisuudet omin voimin, eikä kutsuja juuri tule. Kotijoulussa ei siis ollut mitään uutta. Mutta siinä oli, että saimme viettää joulun perheen kesken. Ei edes joulupukki tullut enää vieraaksemme.

Tyttäremme kun on ohittanut tämän iän. Saimme siis suunnitella joulunajan ihan itse. Ja jotenkin onnistuimme siinä niin, että ihmismielen vauhtipyörä pysähtyi ja joulu pääsi toteutumaan.

Huomasin sen jo aattohartaudessa entisen kotiseurakuntani kirkossa voimakkaana herkistymisen tunteena veisatessani: ” Me lapset pienet riennämme, nyt Betlehemin seimelle...”.

Uudenvuoden aattona, noin puoli tuntia ennen puoltayötä, istuin yksin olohuoneemme ikkunan ääressä jo etukäteen tuskastuneena pian alkavaan paukkeeseen. Luin kirkkokäsikirjasta päivän tekstejä. Tuon päivän perikooppien yleisotsakkeena on ”Aikamme on Jumalan käsissä ”.

Otsakkeen kautta sisimpääni aukesi yhtaikainen näköala kahteen suuntaan. Menneeseen ja tulevaan.

Menneisyydessä näin välähdyksiä lapsuuden jouluista ja myös siitä ajasta, jolloin ainoa jouluvalo vilkkui taksin katolla.

Tulevaisuuden yllä leijui hiljaisuus.

Vasta vuoden vaihtumisen jälkeen tajusin, etteivät raketit paukkuneetkaan kylällämme tuona yönä.

Hiljaisuudesta tulikin näin rakettien kirkkautta kirkkaampaa:

Aikamme on Jumalan kädessä.

Pekka Maaranen

Lemiset

”Haluaisin näissä kiusoissa oleville sanoa, että on yksi paikka, jossa ei tarvitse yhtään näytellä. Se paikka on juuri siinä missä nyt olemme: Jumalan edessä.

Hänen edessäänhän me aina olemme.

Koska Jumala on rakkaus ja koska hän on se viisaus ja voima, joka on meidät luonut, on vapauttavaa olla juuri hänen edessään.”

Väsynyt olemaan vahva
Karas-Sana Oy

Kristus ei ole pilvissä kohdattavissa. Hän kulkee jalkaisin ja etsii monttuihin pudonneita.

Runoja ja mietteitä
Karas-Sana Oy

”Evankeliumi, johon meitä kehotetaan uskomaan, ei ole sattumalta syntynyt eivätkä ihmiset ole sitä keksineet, vaan se on rakastavan sydämen suunnitelma, joka on aikanaan kokonaan ja kerta kaikkiaan toteutettu ja nyt täysin valmiina ihmisille ilmoitetaan.”

Väsynyt olemaan vahva
Karas-Sana Oy

Matti Kostamo on päässyt Kiitoksen puolelle

Parikanniemisäätiön tunnetuin matkapuhuja Matti Kostamo on viettänyt hiljaiseloa kotonaan Kiteellä. Monet ovat kaipailleet häntä ystäväkansan keskellä. ”Nyt on kuitenkin jo päästy kiitoksen puolelle”, hän toteaa kotisohvallaan. Kauniit ja onnelliset muistot kantavat tänään.

Uukuniemeläisyydessä tuttu aihe taivaan ihanuus on palannut uudelleen Matin uskonelämän keskiöön.

Hieman yli vuosi on kulunut Anja-puolison kuolemasta. Viimeiset vuodet Matti toimi puolisonsa omaishoitajana. Silloin saivat jäädä ystävämatkat ja monet seurat. Julistajan tärkein työkenttä ja seurakunta oli nyt kotona. Silti Matti jaksoi vielä pitää huolen Kiteen Vanhan Pappilan orpokotipiiristä. Muutamille matkoille hän saattoi myös lähteä perheväen avustaessa Anjan hoidossa.

Uudenvuoden päivä piti Matin kiireisenä. Poikkeuksellisen hankalat keliolosuhteet eivät pidätelleet häntä saapumasta Parikanniemen perinteisille Uudenvuoden juhlille Parikkalaan. Hänellä oli siellä ehkä odotetuin puheenvuoro. Illaksi piti kiirehtiä kotiin vastaanottamaan seuravieraita.

Matin pieneen kaksioon olikin ahtautunut reilut 30 vierasta; sukulaisia, ystäväpiiriläisiä ja naapureita. Myös seurakunnan kappalainen Ilmo Kurkola Pirjo puolisoineen oli paikalla.

Seuroja oli suunniteltu aluksi Anjan muistoseuroiksi, mutta myös muita syitä oli tulla yhteen. Pian Matti täyttää 75-vuotta, eikä muita juhlia ole tulossa. Lahjarahat sai laittaa Parikanniemen työn hyväksi ja Heidi ja Markus Alajoen lähetystyön tukemiseen Englannissa.

Saimme viettää aidot uukuniemeläiset, tavallista ihmistä lähelle tulevat, seurat. Sovittujen puheenvuorojen jälkeen oli vapaan sanan ja laulun vuoro. Puoleentoista tuntiin mahtui hyvin koko elämän kirjo. Välitön, rakkaudellinen ja vapaa ilmapiiri antoi rohkaisua uuteen vuoteen ja myös Matin elämään.

Oman onnensa seppä

Raili Nikolan loppusuoralla oleva ura Parikanniemen keittiössä on kestänyt 40 vuotta.

Hänen intohimonaan on ollut alusta asti pitää paikat siistinä. Mitään vanhaa ei silti pidä heittää menemään, kuten nykyään on tapahtuu. Siivotessa voi nimittäin löytää kaikenlaista.

Alussa Railia luonnollisesti kiinnosti kaikki taloustavarat. Kerran hän löysi tuvan alta kellarista neljä, tarpeettomiksi käynyttä, kuparista kahvipannua. Mikkeliläisen Opan teräksiset pannut olivat tulleet silloin markkinoille. Kuparipannut joutuivat käytössä syrjään muuallakin. Nyt tuvan hyllyllä komeilevilla pannuilla on tunnearvoa. Eikä Raili pistäisi pahakseen, vaikka saisi ne läksiäislahjakseen. Onhan hän itse pelastanut ne kellarin kätköistä.

Samoihin aikoihin Raili huomasi valurautaisen padan olemassaolon. Sen alkuperästä ei ole tietoa. Keittiön kaapissa pidettävää pataa Raili on vartioinnut kuin silmäteräänsä. Rauta-astioilla uskottiin ennen olevan myös terveydellistä merkitystä. Ne ehkäisivät raudanpuutetta. ”2000 -luvun peruskorjauksen yhteydessä tuvan uuni purettiin pois”, harmittelee Raili. Siellä olisi padassa kypsynyt ainakin karjalanpaistit. Vielä nykyään mestari ”munkintekijä” tarvitsee pataansa ainakin kerran vuodessa,vappuna, jolloin lapsille paistetaan upporasvassa munkkeja. Silloin hänellä on paljon pieniä ja suuria ystäviä.

Haastattelu ja kuva: Markku Liukkonen

Taivas on totta

Matin ajatukset ovat väistämättä olleet viime vuodet taivas-asioissa. Hän kertoi saaneensa jouluna lasten lapsiltaan lahjaksi Perussanoman kirjan *Taivas on totta.*

Kirjan sanoma lapsen vakavasta sairaudesta on liittynyt läheisesti Matin omiinkin elämänvaiheisiin. Rukous oli tuonut myös oman lapsen kuoleman rajalta elävien kirjoihin. Siitä hän on tänään kiitollinen. Matti myöntää miettivänsä nyt enemmän, mitä rajan takana meitä odottaa. Uukuniemeläisyydestä tutut aiheet, kadotuksen lopullisuus ja taivaan ihanuus, ovat palanneet uudelleen Matin uskonelämän keskiöön.

Myös Anja-puolisoa on kova ikävä.

Ikäisekseen hyväkuntoisena Mattia nähdään varmaan myös vierailevana puhujana eri seurakunnissa.

”Enää en itse järjestele tilaisuuksia”, toteaa Matti päättäväisesti. Siitä hänellä on rauha Jumalansa kanssa. Keskustelun kääntyessä Parikanniemen työhön Matti sanoo ‘huomanneensa tiettyä hiljentymistä ystävätyössä. Monet ovat jääneet pois tilaisuuksista.

Mutta jospa Jumala ei ole vielä hylännyt omiaan...

Haastattelu ja kuva: Markku Liukkonen

Parikanniemisäätiö

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
Puhelin 0207 434 570
toimisto@parikanniemi.fi

Toimistosihteeri Risto Teittinen
Puhelin 0400-744061
Taloussihteeri Elli Hokkanen
Puhelin 040-5038711
Säätiön hallituksen puheenjohtaja
lääninrovasti **Erkki Lemetyinen**
Puhelin 0440-430063
erkki.lemetyinen@evl.fi
Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen
Puhelin 0400-315573
teuvov.riikonen@parikanniemi.fi
Julistustyön pastori
Markku Liukkonen
Puhelin 040-8676165
markku.liukkonen@parikanniemi.fi
Evankelista Pekka Maaranen
Puhelin 040-3590111
pekka.maaranen@pp.inet.fi
Lastenkodin johtaja Henrik Ohlis
Puhelin 0400-263462
henrik.ohlis@parikanniemi.fi
Palvelukodin johtaja Liisa Äijö
Puhelin 0400-747568
liisa.aijo@parikanniemi.fi

Parikanniemisäätiön tilit
Sampo FI86 8000 1901 5424 99
S-SOP FI54 5271 0420 0130 48
Tapiola FI92 3636 3002 2297 63
Kontupohjan ystävyysseurakunta tili
S-SOP FI90 5271 042 0309 27
Vanha-Tuusjärven kannatustili
NORDEA FI90 2042 3800 0021 49
Adressi-ja syntymäpäiväraha tili
S-SOP FI63 5271 0420 1411 20

Parikanniemisäätiöllä ja kannatusyhdistyksellä on oikeus ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja.

www.parikanniemi.fi

Kontista kaivettua

Joulukuvaelmalla 1100 katsojaa

Matka Beetlehemiin joulukuvaelma esitettiin Parikanniemen lastenkodilla joulukuussa 2012 jo 16. kerran ja kävijöitä oli kahtena päivänä ja iltana noin 1100. Kuvaelman eri tehtävissä oli 50-60 lasta, työntekijää ja ystävää. Vieraiden palaute oli erittäin myönteinen. Mukana oli myös kävijöitä ulkomailta. Ensi syksynä, jos Luoja suo, kuvaelma esitetään 13.-14.12.2013.

Parikanniemisäätiöllä ohjelmaa Radio Deissä

Parikanniemisäätiöllä on RADIO DEISSÄ oma viiden minuutin ohjelma ***Pala Konttista*** maanantaisin kello 15.40, jonka toimittaa toiminnanjohtaja **Teuvo V. Riikonen**. Ohjelma kuuluu koko Dein kuuluvuusalueella. Lisäksi toiminnanjohtaja tekee yhdessä kirkkoherra **Sammeli Juntusen** kanssa puolen tunnin ***Alusta alkaen*** raamatunselitysohjelmaa maanantaisin klo 18.00. Ohjelma kuuluu useimmilla Radio Dein taajuuksilla. Katso lisää ***www.radiodei.fi***

Henkalle Suomen Leijonan Ansioristi

Tasavallan Presidentti on myöntänyt 6.12.2012 Parikaniemen lastenkodin johtajalle **Henrik Ohlikselle** Suomen Leijonan Ansioristin. Syksyllä 2013 eläkkeelle jäävä ”Henkka” on palvellut lastenkotia yli 40 vuotta. ***Parikanniemen Kontti*** liittyy onnittelijoiden joukkoon.

Vanhustyön keskusliitto palkitsi Hannu Marttusen ja Virpi Saarenpään

Vanhustyön keskusliitto on myöntänyt Heinolan Vanha-Tuusjärven palvelukodin hallinnossa mukana olleille Hannu Marttuselle vanhustyön keskusliiton mitalin ja Virpi Saarenpäälle vanhustyön keskusliiton viirin. Marttunen on ollut palvelukodin johtokunnassa yli 20 vuotta, josta vuosia myös puheenjohtajana ja Saarenpää Heinolan kaupungin edustajana johtokunnassa 12 vuotta. ***Parikanniemen Kontti*** esittää lämpimät onnittelut.

Nimenmuutos

Parikanniemisäätiön hallitus ja Parikanniemen Orpokotiyhdistyksen johtokunta esittää Orpokotiyhdistyksen vuosikokoukselle yhdistyksen nimen muuttamista ***Parikanniemen Ystävät ry:ksi.*** Vuosikokous päättää asiasta helluntaina 2013.

Työryhmät miettivät

Säätiön hallituksen alaisuudessa toimii kaksi työryhmää vuoden 2013 aikana. ***Strategiatyöryhmä*** miettii säätiön työn tulevia linjauksia sekä ***omaisuuden ja kiinteistöjen arviointiryhmä*** säätiön omaisuutta. Työryhmät jättävät raportit hallitukselle marraskuussa 2013.

Olemme mukana Kirkkopäivillä

Parikanniemisäätiö on mukana ***Kirkkopäivillä*** Kuopiossa 17.-18.5. 2013 omalla osastolla. Tervetuloa tapaamaan!

Lähde Patmos-saarelle ja Efesoon

Tee erilainen matka: ei ryntäilyä turistikohteesta toiseen, vaan rauhallista oloa, sielunhoidollista raamattuopetusta, rukoushetkiä, hiljentymistä ja elämän pieniä nautintoja: kreikkalaista ruokaa ja juomaa, Välimeren aaltojen hyväilyjä...

Menomatkalla tutustumme Turkin puolella Paavalin vaiheisiin ja Efesoon.

Patmoksella vierailemme Johanneksen ilmestyksen luolalla, tuhatvuotisessa Johanneksen luostarissa, tutustumme Patmos-saaren toisenlaiseen, tavanomaisilta pikaturisteilta löytämättömään maailmaan. Perehdymme satojen kirkkojen ja luostarien, lukuisten erakkojen ja lukemattomien rukousten saareen.

Matkaoppaana **Thorleif Johansson** ja matkan johtajana **Teuvo V. Riikonen**. Lisätietoja ***www.tusse.fi***
Matkan järjestää Parikanniemisäätiö.

JUHA TAPIO BÄND

esiintyy Parikanniemen lastenkodilla Mikkelissä sunnuntaina 30.6.2013 klo 18.00

Lippu 20 euroa aikuinen ja lapset alle 12-vuotiaat 5 euroa.

Tilaisuuden muu ohjelma alkaa klo 16.00.

Ohjelmassa mm. lastenkodin entisten lasten ja työntekijöiden tapaaminen, jalkapallo-ottelu lastekodin entiset lapset vastaan säätiön/lastenkodin nykyiset työntekijät, lastenkodin johtajan Henrik Ohliksen eläkkeellelähtöjuhla, kakkukahvit ym. ym.

Lastenkodin entisiä lapsia ja työntekijöitä kutsutaan paikalle jo klo 12.00 aikoihin. Lisätietoja lastenkodin johtaja Henrik Ohlis puhelin 0400263462 ja www.parikanniemi.fi

Parikanniemisäätiö

Parikanniemisäätiön työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa!

Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista ja säätiön kotisivuilta www.parikanniemi.fi

Helmikuu

15.-17.2. Parikkalan Oronmylly, Oron juhlavuoden näytelmän roolitus – ja työskentelypäivät, Maaranen
17.2. Joroinen, kirkkopyhä klo 10.00. Kirkkokahvit ja päiväseurat. Konttinen, Maaranen.
17.-19.2. Parikkala, Raamattu- ja yhteyspäivät, kts. erillinen ilmoitus
22.2. Joensuu, keskus-srk talo, Kirkkokatu, ystäväpiiri klo 13.00, Riikonen
24.2. Rääkkylä, kirkkopyhä ja päivätilaisuus klo 10, Liukkonen. Kesälahti, kotiseurat Tuhkasella klo 15, Tiittalantie 15, Liukkonen
26.2. Kerimäki, ystäväseurat klo 13, Kostamo

Maaliskuu

4.3. Lappeenranta, Emmaus klo 18.00, Liukkonen
5.3. Parikkala, Rintamiestalo Kirjolankatu 3 klo 13, päivätilaisuus, Liukkonen, Lemetyinen
6.3. Savonlinna, srk-keskus klo 13.30, Keskikaupungin lähetyspiiri, Riikonen
8.3. Ristiina, Martta ja Niilo Tiaisella klo 18 kotiseurat, Kitereentie 100, Liukkonen
10.3. Suomussalmi, Ämmänsaaren kko klo 18, Kirkkokuja 1, Raamattu-opetus ”Uskon vesillä” ja seurat, Kovalainen, Liukkonen, Voimala.
11.3. Juntusrannan Mannisessa kotiseurat klo 12, Huutoniementie 8.
11.3.Ruhtinassalmen kirkossa iltaseurat klo 17, Pappilantie 1, Kovalainen, Liukkonen, Voimala
12.3. Hyrynsalmi, kotiseurat Irja Kemppaisella klo 11, Honkarannantie 28. Voimala, Liukkonen.
12.3. Mikkeli, Lähemäen srk-talo klo 18, nuorten aikuisten HOPE-ilta, Riikonen
14.3. Kitee, ystäväpiiri klo 13, Kostamo, Neuvonen. Reijola, srk-talo, klo 18.00, Maaranen
17.3. Punkaharju, Marianpäiväjuhlat klo 10.00, Tolvanen, Maaranen. Kirkkokahvit, Raamattuopetus *”Tapahtukoon sinun tahtosi”*, Riikonen ja päiväseurat.
17.3. Parikkala, Intsilä, Marianpäivän seurat Eeva ja Matti Kainulaisella klo 18, Louhimontie 79. Maaranen, Tolvanen
17.3. Sysmä, naistenpäivät, kirkko ja Olavin toimintakeskus, Uotintie 7, Liukkonen.
18.3. Hamina, ystäväpiiri klo 13, Maaranen. Lappeenranta, Emmaus, klo 18.00 Maaranen.
22.3. Joensuu, klo 13.00 Päiväseurat, seurakuntakeskus Olavi-kabinetti, Maaranen
22.3. Liperi, klo 16.00 Kotiseurat Eila Koposella os. Kiiessalo, Heponiemi 38 D, Maaranen
22.-23.3. Ruokolahti, Vapaaehtoistyön koulutuspäivät Jaakkiman kristillinen opisto, Riikonen, Maaranen, Liukkonen, kts erillinen ilmoitus
24.3. Kangasniemi, kirkkopyhä klo10.00 sekä ruokailu ja päivätilaisuus. Liukkonen. Iltaseurat Tervaniemen tuvalla klo 18, Tervaniementie. Liukkonen, Kostamo, Voimala.
26.3. Kerimäki, seurat klo 13.00, Liukkonen
28.3. Lappeenranta, torstaiseurat Lauritsalan Pysäkillä klo 18.00, Maaranen

Huhtikuu

1.4. Lappeenranta, Lauritsalan kirkko klo 10, Liukkonen.
1.4. Joutsenon kirkko klo 18.00 Sanan ja Rukouksen ilta Maaranen
4.4. Lappeenranta, torstaiseurat Lauritsalan Pysäkillä klo 18.00, Maaranen
5.-21.4. LEVON LÄHTEILLÄ musiikkikiertue 11:ssa eri seurakunnassa, Hanna Ekola, Virpi Lahti ja Teuvo V. Riikonen. Katso tarkempi ilmoitus ja aikataulu tässä lehdessä ja säätiön kotisivut.
6.4. Heinola, seurat Vanha-Tuusjärven palvelukodilla klo 13.00, Maaranen
7.4. Rautavaara, kirkkopyhä ja päivätilaisuus klo 10, Liukkonen, Maaranen
7.4. Joroinen, kotiseurat Tuulikki Tolvasella klo 17, Koskentie 12 A. Liukkonen, Maaranen.
11.4. Kitee, ystäväpiiri klo 13, Kostamo, Liukkonen
11.4. Reijola, srk-talo klo 18, Liukkonen
14.4. Miehikkälä, kirkkopyhä ja päiväseurat klo 10, Liukkonen, Maaranen
15.4. Lappeenranta, Emmaus klo18, Maaranen
16.4. Mikkeli, Heimari klo18.00, miestenpiirin 10 v. juhla, Riikonen
21.4. Juupajoki, kirkkopyhä klo10.00 ja päiväseurat Voimalassa, Ylävoimalantie 53. Maaranen
21.4. Hamina, Ihamaan Vasapirtti klo 13, Vasapirtin tie. Liukkonen, Sari Laakkonen (diakonissa)
21.4. Valkeala, iltakirkko Tuohikotissa klo 18, Liukkonen
26.4. Joensuu, ystäväpiiri klo 13, Kostamo

28.4. Kesälahti, kirkkopyhä ja päivätilaisuus klo 10, Maaranen, Liukkonen
29.4. Lappeenranta, Emmaus klo 18, Maaranen
30.4. Kerimäki, seurat klo 13.00, Maaranen

Toukokuu

2.5. Lappeenranta, torstaiseurat Lauritsalan Pysäkillä klo 18.00, Maaranen
5.5. Säkylä, kirkkopyhä ja päivätilaisuus klo 10, Kostamo, Liukkonen
7.5. Parikkala, Elsa ja Toivo Turkulaisella, Pihlajatie 1, seurat klo 18.00, Maaranen
9.5. Mikkeli, Musiikkia ja Sanaa Otavan seurakuntatalolla klo 14, Puulantie 21. Elli Hokkanen, laulu, Rauno Määttä, urut, Liukkonen
13.5. Lappeenranta, Emmaus klo 18, Liukkonen
13.-15.5. Imatra, päihdeleiri. Päivärannan kurssikeskus, Maaranen

WWW.PARIKANNIEMI.FI

”On kirjoitettu…”

Raamattu- ja yhteyspäivät Parikkalassa17.-19.2.2013

Sunnuntai 17.2.2013
Klo 10.00 Messu Parikkalan kappelissa, liturgia/saarna Oskari Nummela, kanttori Elisa Solasaari.
Klo 10.00 Messu Uukuniemen srk-talolla, liturgia Markku Liukkonen, saarna Esko Luukkonen, kanttori Petri Tiainen.
Klo 18.00 Kotiseurat Helvi Kiiskillä, Niukkalantie 557, mm. Makkonen, Lemetyinen, Kostamo, Liukkonen.

Maanantai 18.2.2013
Klo 14.00 Kotiseurat Kaisu ja Arto-Matti Halkolla, Melkoniementie 1224. Kahvit klo **13.30**. Mm. Tolvanen, Maaranen, Liukkonen. Klo **18.00** Sanan ja rukouksen ilta Saaren seurakuntakeskuksessa, juontaa Markku Liukkonen, mm. Ulla ja Lasse Kujanpää, Nummela, Lemetyinen, Maaranen. Laulamme kauneimpia hengellisiä lauluja.

Tiistai 19.2.2013
Klo 13.00 Päiväkahvit Sanan äärellä, Kerttu ja Pauli Valtosella, Ristirannantie 48 Uukuniemi. Mm. Kostamo, Lemetyinen, Liukkonen. **Klo 13.00** Kotiseurat Koitsanlahdessa, Nokelaisella, Mirananmäentie 66. Mm. Nummela, Tolvanen, Maaranen. **Klo 18.00** Raamattuopetusta ja iltaseurat Parikkalan srk-talossa. ”Armollinen erämaa”, Teuvo. V. Riikonen. Kahvi. Iltaseurat mm. Petri Tiainen, Lemetyinen, Maaranen.

”Minun paikkani”

Vapaaehtoistyön koulutus 22.-23.3.2013

Koulutuksen tavoitteena on tarjota eväitä ja rohkaisua maallikkotyöhön kuten puhumiseen, sielunhoitoon ja erilaisissa toimissa avustamiseen. Tällä kurssilla saat mahdollisuuden löytää oman tapasi toimia vapaaehtoistyössä.

Kouluttajat toiminnanjohtaja **Teuvo V. Riikonen**, evankelista **Pekka Maaranen**, pastori **Markku Liukkonen,** pastori **Erja Kalpio**, Oronmyllyn johtaja **Arto Valkeapää.** Mukana myös vapaaehtoistyöntekijät **Tuija** ja **Tuomo Kuparinen**

Paikka: **Jaakkiman kristillinen opisto,** Opistontie 21, 56100 Ruokolahti

Hinta: **90€** sisältää koulutuksen ja ohjelman mukaiset ruokailut. Majoitus **20€** /2hh/yö tai **32**€/1hh/yö.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen 8.3.2013 mennessä: jaakris@jaakkima.fi, opiston toimisto, p. 05-6690310 tai teija.ojala@jaakkima.fi / 044-3813150.

Koulutus yhteistyössä Parikanniemisäätiön, Suomen Karmel-yhdistyksen ja Oronmyllyn/Kansan Raamattuseuran kanssa. Lisätiedot: ***www.parikanniemi.fi***

Piispa kotona, kirkossa ja uukuniemeläisyydessä

Mikkelin hiippakunnan piispa Seppo Häkkinen

Millainen on ollut tienne kirkon palvelukseen?
Kodin perintö ja kotiseurakunnan merkitys poikana ja nuorena Lappeenrannassa ovat tärkeitä hengellisen kasvuni juuria. Rippikoulu merkitsi hengellisen elämän omakohtaistumista. Lukion viimeisenä vuotena koin kutsumuksen kirkon virkaan niin voimakkaana, etten pyrkinyt muualle kuin teologiseen tiedekuntaan. Nyt katsoessani taaksepäin elämääni näen siinä Jumalan suurta johdatusta, vaikka monesti ihmettelen, miksi minä olen tässä tehtävässä.

Miten herätysliikkeet ovat vaikuttaneet Mikkelin hiippakunnassa?
Mikkelin hiippakunnassa ovat edustettuina lähes koko kirkkomme herätysliikkeitten kirjo. Kristilliset järjestöt ja herätysliikkeet ovat usein olleet edelläkävijöitä seurakuntatyömuotojen kehittäjinä ja maallikkoaktiivisuuden toteuttajia seurakunnissa. Seurakuntien aktiivisista jäsenistä suuri osa on myös herätysliikkeiden kannattajia.

Merkittävää on herätysliikkeiden ja järjestöjen luoma yhteisöllisyys.

Näen sen osana seurakuntaelämää enkä seurakunnan ulkopuolella tai vaihtoehtona olevana toimintana.

Miten uukuniemeläisyys on tullut tutuksi?
Parikanniemisäätiö tuli tutuksi toimiessani yli 14 vuotta Heinolan maaseurakunnassa kappalaisena. Vanha-Tuusjärven palvelukoti toimi silloisen maaseurakunnan alueella. Marttusten seurat Heinolassa ovat tuttuja vuosien ajoilta. Osallistuin Vanha-Tuusjärven kesäjuhliin ja Erkki Leminenkin saarnasi monta kertaa Heinolan maaseurakunnan kirkossa, kun itse olin liturgina. Orpokotijuhlatkin ovat tulleet tutuksi.

Parikanniemisäätiöllä on muutama tärkeä painotus, joita arvostan ja joita kirkkomme elämässä ja julistuksessa olisi syytä pitää nykyistä vahvemmin esillä.

Ensinnä synnin ja armon kirkas julistus, toisaalta uskon ja rakkauden yhteenkuuluvuus.

Uukuniemeläisyyteen kuuluu vahva juonne siitä, mitä on synti, syntisyys ja syyllisyys. Mutta yhtä vahvasti tulevat esille armo ja pelastus yksin armosta, Kristuksen tähden.

Syvälliseen hengellisyyteen liittyy myös luontevana osana vahva diakoninen toiminta. Tämä näkyy konkreettisesti lastenkodin ja vanhusten palvelukodin toiminnassa. Näin usko ja rakkaus liittyvät yhteen, kuten luterilaisuudessa on aina painotettu. Näitä tuntomerkkejä esillä pitäessään liike palvelee kirkkoa.

Tarvitseeko kirkko herätystä?
Yhä tarvitsemme sitä, mitä heränäisjohtaja Väinö Malmivaara virressään 504 toteaa :

”Ah vuodata Herra jo Henkesi ja herätä nuoriso Suomen, se johdata armossa tiellesi, suo maahamme kaivattu huomen.”

Haastattelu
Ari Tähkäpää